

[Statsministeren.]

(Bjerre) foreslåede dagsorden til efterretning, og jeg kan sige, at ganske uafhængig af, hvad der står i disse dagsordensforslag, vil regeringen naturligvis gøre alt, hvad den kan for at hjælpe Bornholm i denne situation. Det skal der ikke være tvivl om.

Så kommer vil til det, der er afgørende for mig, og som går igennem hele diskussionen. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen hævder, at oppositionen er så velvillig, og at de resultater, der er nået, er nået på grund af oppositionens aktivitet. Det ærede medlem hr. Ib Thyregod siger, at det, det drejede sig om i forrige uge, var at få nedsat et udvalg, der kunne følge situationen. Nu synes jeg, at det ærede medlem hr. Ib Thyregod skulle slå tilbage i Folketings-tidende og se efter, for det var slet ikke det, forslaget til folketingsbeslutning gik ud på. Nej, forslaget gik ud på, at enten skulle man ophøje mæglingforslaget til lov, eller også skulle konflikten afgøres ved tvungen voldgift. Vi har sagt, at vi ikke mente, det ville have befordret udviklingen, hvis vi havde vedtaget dette i forrige uge.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen hævder, at netop det, at man havde fremsat sit forslag til folketingsbeslutning, fik statsministeren til at optræde som formidler. Må jeg hertil sige, at allerede før konflikten var brudt ud, prøvede jeg at være formidler — det lykkedes ikke, det skal jeg blankt erkende. Dernæst vil jeg gøre opmærksom på, at det dagsordensforslag, som folketetinget stillede sig bag, og som gik ud på, at statsministeren skulle prøve på at være formidler en gang til, var fremsat fra denne side af salen og blev vedtaget af denne side af salen, medens venstre og de konservative stemte imod. Derfor spørger jeg: hvad har formålet været for venstre og de konservative i denne sag? Har det uden videre været, at nu skulle mæglingforslaget ophøjes til lov, eller at sagen skulle afgøres ved tvungen voldgift, eller er formålet ikke det samme som vort — og det vil jeg da helst tro — at de uoverensstemmelser, der er på arbejdsmarkedet, skulle bringes ud af verden til begge parter tilfredshed, så der kunne blive ro på arbejdsmarkedet?

Jeg vil også gerne føje til, at dette synspunkt ikke er et specielt fagforenings- eller

politisk synspunkt; det er det aldeles ikke. Arbejdsgiverforeningen har akkurat det samme synspunkt. Det er vist ingen hemmelighed, at den opfattelse, jeg har, at aktionen i forrige uge var utidig, også deles af Arbejdsgiverforeningen. Jeg mener, at det, der er afgørende — og det sagde jeg allerede i mit første indlæg i dag — er, at vi gør, hvad vi kan, for at oprette en søværts forbindelse med Bornholm. Jeg vil mene, at vi er nået et betydningsfuldt skridt i dag — hvor afgørende det er vil først fremtiden vise — ved at forligsmanden optager forhandlinger om konfliktsituationen inden for gruppe VII, og lykkes disse forhandlinger, så er Bornholm jo også klaret.

Poul Sørensen: Jeg synes, det ligger ganske klart, hvad formålet var for de to oppositionspartier, da vi fremsatte vort forslag forleden dag. Det var ganske ligetil. Vi ville have strejkerne og lockouterne standset, så at arbejdet kunne komme i gang. Det var det, vi gik ud med, det var det, vi plæderede for her i salen, og vor stilling i dag er den samme som dengang.

Jeg er tilfreds, meget tilfreds med, at der kan skabes mulighed for en løsning for en del af arbejdsmarkedet. Vi står i dag i en situation, hvor der i hvert fald på disse store områder skal være strejke i 23 dage, over 3 uger. Vi står i en situation, hvor et afgørende område inden for de strejkeramte områder, nemlig transportområdet, overhovedet ikke er klaret op; og man må formode, at der, hvis den arbejdsform, den højtærede statsminister forleden dag her i salen ønskede skulle anvendes, nemlig ny afstemning, bliver bragt til anvendelse, i heldigste fald vil gå en måned, inden tingene bringes i orden på dette område. Jeg ved ikke, om jeg har ret i denne opfattelse, men jeg mener ikke, det vil slå meget fejl, hvis man vil gå den vej, statsministeren her har peget på. Det har ikke været oppositionens hensigt at gå den vej. Jeg gentager: vi vil have strejkerne afbrudt og arbejdet i gang. Derfor var det selvfølgelig med særlig interesse, jeg lyttede til den højtærede økonomiministers indlæg i dag. Jeg tør sige, at det, der er sket i de senere år, har bragt os en uhyre afsvækket økonomiminister. Vi har haft drøftelser i tinget om denne sag både ud fra praktiske